

VYSKUPO FREDRIKO HANSENO GANYTOJIŠKASIS LAIŠKAS OSLO KATALIKŲ VYSKUPIJOS TIKINTIESIEMS APIE ATGAILOS SAKRAMENTĄ

Garbė Jėzui Kristui! Tebūnie pašlovintas Jo Šventas vardas!

1. *Šių metų Gavėnios laiške*¹ aš nuoširdžiai paraginau visus tikinčiuosius prieiti išpažinties per šį šventą keturiasdešimties dienų laikotarpį. Norėdamas dar labiau sustiprinti Atgailos sakramento reikšmę mūsų vietinėje Bažnyčioje, šiame ganytojiškajame laiške išdėstysiu keletą pamatinių tiesų apie sakramentą, nuodėmę ir Dievo gailestingumą, bei pateiksiu konkrečių patarimų.

Atgaila Bažnyčios tikėjimo mokyme

2. Sakramentai yra Bažnyčios liturginio gyvenimo dalis, «skirti žmonėms šventinti, Kristaus kūnui ugdyti, ir ... Dievui garbinti».² Septyni sakramentai – Krikštas, Sutvirtinimas, Eucharistija, Ligonių patepimas, Atgaila, Santuoka ir Šventimai – visi jie yra mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus įsteigti³ ir todėl jokių būdu nėra atsitiktiniai. Sakramentų norėjo Dievas, ir jie kyla iš Jėzaus išganomojo darbo.

3. Sakramentai taip pat yra «apčiuopiami ir veiksmingi malonės ženklai».⁴ Jie yra konkretūs, aiškūs ir matomi. Švęsdami sakramentus mes gauname malonę per juos. Malonė yra Dievo dovana mums, žmonėms,⁵ dovana, kuri mums «padedą ... žengti šventumo keliu».⁶ Todėl sakramentai yra pagrįstai vadinami malonės ir išganymo priemonėmis. Einantieji atgailos sakramento iš Dievo gailestingumo gauna nuodėmių, kuriomis buvo įžeistas Dievas, atleidimą.⁷

Nuodėmė ir Dievo gailestingumas

4. Norint suprasti, kas yra tas atleidimas, reikia pažinti, kas yra nuodėmė, ir kaip ji mus paveikia. Per kiekvienas šv. Mišias mes pripažįstame, kad nuodėmė yra «mintys, žodžiai, darbai ir apsileidimai»⁸, esantys priešingi Dievo įstatymui. Nusidėdami mes bandome užimti Dievo vietą ir patys spręsti, kas yra gera ir pikta, kaip tai padarė Adomas ir Ieva Edeno sode.⁹

¹ VYSKUPAS FREDRIKAS HANSENAS, 2026 m. Gavėnios laiškas *Oslo katalikų vyskupijai*, 2026 m. vasario 14 d.

² II VATIKANO SUSIRINKIMAS, *Konstitucija apie šventąją liturgiją*, *Sacrosanctum Concilium*, 59.

³ *Katalikų bažnyčios katekizmas* 1114. Taip pat žr. TRIDENTO SUSIRINKIMAS, *Įvadas į septintąją sesiją*, 1547 m. kovo 3d.

⁴ *Katalikų bažnyčios katekizmas*, *Santrauka*, 224.

⁵ Žr. Ef 2,6.

⁶ *Katalikų bažnyčios katekizmas*, *Santrauka*, 231.

⁷ II VATIKANO SUSIRINKIMAS, *Dogminė konstitucija apie Bažnyčią*, *Lumen Gentium*, 11.

⁸ *Romos mišiolas*, *Atgailos aktas*.

⁹ Pr 3,1-7.

5. Kiekviena nuodėmė kenkia mūsų santykiui ir ryšiui su Dievu, Bažnyčia ir artimu. Sunkiosios nuodėmės,¹⁰ dar vadinamos mirtinosiomis nuodėmėmis, visiškai *nutraukia* šiuos ryšius. Lengvosios nuodėmės šių ryšių nenutraukia, bet juos *susilpnina*.¹¹ Nutraukdami ryšius su Dievu, Bažnyčia ir artimu, liekami vieni, kaip sūnus palaidūnas Jėzaus palyginime.¹² Šv. Paulius rašo tiesiai: «Atpildas už nuodėmę - mirtis».¹³ Todėl nuodėmė griaua mūsų gyvenimus labiau, nei mes galbūt dažnai manome.

6. Tačiau apšviesti galingų Jėzaus žodžių, gyvename viltimi, kad nuodėmė netars paskutinio žodžio mūsų gyvenime. Per išpažintį Dievas iš savo gailestingumo mums atleidžia, atkuria dieviškąjį pradą mumyse ir grąžina mus į draugystę su Juo ir į vienybę su Bažnyčia. Kaip skaitome Jono pirmame laiške: «Jeigu išpažistame savo nuodėmes, jis [Dievas] yra ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų nedorybių».¹⁴

7. Todėl einame išpažinties ne todėl, kad nuolat prisimintume savo klaidas, bet tam, kad patirtume neapsakomą Dievo gailestingumą ir priimtume Jo atleidimą ir ramybę. Nes jei mūsų tikėjimas ir skelbia vieną dalyką, tai būtent tai, kad Dievas yra be galo gailestingas ir džiaugiasi kiekvienu atgailaujančiu nusidėjėliu. Psalmynas primena mums «kaip aukštai nuo žemės dangūs, taip didi jo [Dievo] ištikimoji meilė pagarbiai jo bijantiems»,¹⁵ ir šv. Lukas rašo, kad atgailaujančiam sūnui susitaikius su tėvu, «jie pradėjo linksmintis».¹⁶

Eiti išpažinties

8. Todėl kelias į klausyklą turi būti trumpas ir be kliūčių. Tai yra kelias, kuriuo privalome eiti reguliariai, ir kur mes turime bėgte bėgti, jei padarėme mirtiną nuodėmę. Pasilikdami nuodėmėje ir atskirti nuo malonės, liekame vieni. Dažnai tai veda į sunkesnes nuodėmes. Todėl nuodėmė turėtų mumyse pažadinti troškimą kuo greičiau ją išpažinti ir gauti Dievo atleidimą. Bažnyčia taip pat moko – ir čia dera priminti – kad asmuo, žinantis padaręs sunkią nuodėmę, privalo susilaikyti nuo Šv. Komunijos priėmimo.¹⁷

9. Kiekvienas tikintysis turėtų reguliariai eiti išpažinties. Taip mes mokomės tirti savo gyvenimą nuo lengvųjų nuodėmių, vis giliau pažinti Dievo įstatymą ir uoliai siekti šventumo, į kurį Dievas mus šaukia: «Taigi būkite tokie tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas».¹⁸ Geras įprotis atlikti išpažintį reiškia daugiau nei vieną kartą per metus. Todėl drįstu raginti visus tikinčiuosius eiti išpažinties bent tris kartus per metus: per Gavėnią, vasarą prieš šv. Olavo (Olsok) iškilmę ir per Adventą.

---

¹⁰ *Katalikų bažnyčios katekizmas* 1855-1861.

¹¹ *Katalikų bažnyčios katekizmas* 1862-1863.

¹² Lk 15,11-32.

¹³ Rom 6,23.

¹⁴ 1Jn 1,9.

¹⁵ Ps 103,11.

¹⁶ Lk 15,24.

¹⁷ *Kanonų teisės kodeksas*, kan. 916.

¹⁸ Mt 5,48.

10. Yra svarbu pasiruošti gerai išpažinčiai, ir taip išpildyti sakramento reikalavimą – kad mes iš tiesų *gailimės* nusidėję, nuolankiai *išpažįstame* nuodėmes ir ištikimai *atliekame atgailą*.¹⁹ Šis pasiruošimas prasideda nuo to, kai tyloje ir maldoje nuodugnai apmąstome savo nuodėmes, kurias išpažinsime, ir ką konkrečiai sakysime klausykloje. Atliekant sąžinės tyrimą rekomenduojama naudotis sąžinės patikrinimo klausimynu, Dešimčia Dievo Įsakymų ar kitais pagrindiniais Švento Rašto tekstais.

Keli žodžiai tikintiesiems ir kunigams

11. Brangūs tikintieji! Daugeliui yra sunku eiti išpažinties. Galbūt nuo paskutinio karto praėjo labai daug laiko. Galbūt mes nežinome, ką sakyti, kaip sakyti, ir kaip kunigas reaguos. Galbūt nežinome kaip pradėti, ar kokia yra išpažinties eiga. Galbūt mus slegia tokios sunkios arba, regis, neatleidžiamos nuodėmės, kad kelias link klausyklos atrodo kaip nesibaigianti įkalnė. Kaip vyskupas, aš esu įpareigotas padėti tikintiesiems, dėl vienokių ar kitokių priežasčių prisibijantiems eiti išpažinties. Todėl prašau jūsų parašyti man apie tai, kas jums labiausiai trukdo eiti išpažinties, tam, kad mes kartu galėtume Atgailos sakramentą paversti gyva visų tikinčiųjų gyvenimo dalimi.

12. Brangūs broliai kunigai! Mes žinome, koks didis yra Atgailos sakramentas ir kaip jis yra svarbus mūsų pačių ir tikinčiųjų gyvenimuose. Todėl aš jus, o ir save patį, raginu rodyti pavyzdį ir patiems reguliariai ir ištikimai eiti išpažinties. Pasistenkime, kad Atgailos sakramentas taptų dar prieinamesnis, dar lengviau pasiekiamas, dar saugesnis, ir taptų dar gyvesniu susitikimu su begaliniu Dievo gailėstingumu. Norėdamas tai įgyvendinti, prašysiu Kunigų tarybos pateikti konkrečius pasiūlymus, kaip ateinančiais mėnesiais ir metais galėtume stiprinti išpažinties praktiką mūsų vietinėje Bažnyčioje.

13. Liko viena savaitė iki mes kartu su mūsų Viešpačiu kilsime į Jeruzalę. Iš Velykų slėpinių, o ypač iš Jėzaus mirties ant kryžiaus medžio už mūsų nuodėmes spindi pergalė prieš mirtį ir nuodėmę. Ši pergalė tampa tikra mumyse per Atgailos sakramentą. Tegu jis vis labiau ir labiau mums tampa pagalba gyvenant kaip Viešpaties mokiniam.

Paskelbta 2026 m. V-ąją gavėnios sekmadienį šv. Olavo katedroje, Osle,

+Fredrikas Hansenas
Oslo diecezinis vyskupas

---

¹⁹ Katalikų bažnyčios katekizmas 1450-1460.